

НИКОЛАЙ ХАЙТОВ
ОГЪН И МРАК

chitanka.info

Срутват се главните, заиграват пламъците и към мрака полетяват рой искри в строен залп. Тъмнината се отдръпва и заляга зад смълчаните горски дървета, свидетели на схватката между огъня и мрака.

Озъбва се мракът и по дишането му се познава, че се приготвява за отпор. Околните дървета очакват с трепет развързката, защото не обичат тъмнината.

„Тра-ас!“ — чува се внезапен пукот и една дебела главня се разлетява на шрапнелчета към окопите на мрака.

„Цък-цък... Пук-пук“ — стрелят пламнали клечици и клечки и тласкат тъмнината зад дънерите на дебелиите смърчи. Сенките на дърветата радостно заиграват, извиват се, кълчат се, клякат и стават, окачат, прескачат се, докато цялата гора се залюлява в ритъма на разигралите се пламъци.

Мракът попоглежда хорото със зли, полузатворени очи, ала не шава. Той знае — кога да е, огънят ще отмалее и залегнал в засада, чака търпеливо сгодната минута.

А огънят наистина започва да се изтощава. Пламъците се поснишават, пукотевицата спира — свършват се комай патроните. Тогава мракът, рипнал въз огъня, се готви да го задуши.

Сенките на дърветата се вковават от страх. Бориките се снишават. Смърчите изскърцват, но в този миг става неочакваното: срутват се няколко недогорели съчки и се хвърлят храбро в жарта. Искри полетяват в различни посоки и се забиват в тъмната власина на нощта.

Пламъци лумнат, мракът отново отстъпва, подгонен от пукота на разпалени съчки, а гората облекчително въздъхва, че в огъня са се намерили още патрони и борбата ще продължи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.